

Liběšický

Poutníček

roč.21, č.34

21.8. 2022

21.8. Ne 21. neděle v mezidobí
 Mše svatá v 8.30 v Podbořanech,
v 10.00 v Liběšicích,
 v 15.00 v Domoušicích,
 v 18.00 v Jesenicích u Rakovníka – pro děti na táboře

22.8. Po památka Panny Marie Královny
 Mše sv. v 8.00 v Liběšicích,
 v 18.00 v Jesenicích u Rakovníka – pro děti na táboře

23.8. Út památka sv. Růženy z Limy
 Mše sv. v 10.00 v domově pro seniory v Žatci
 pokračuje letní dětský tábor v Jesenicích u Rakovníka

24.8. St svátek sv. Bartoloměje, apoštola

Adorační den za nová povolání a za rodiny
celodenní tichá adorace před Nejsvětější svátostí v kapli Božího Milosrdenství
 pokračuje letní dětský tábor v Jesenicích u Rakovníka

25.8. Čt památka sv. Josefa Kalasanského, kněze
 zakončení letního dětského tábora v Jesenicích u Rakovníka

26.8. Pá pátek 21. týdne v mezidobí

dorační den a noc naší farnosti
celodenní tichá adorace před Nejsvětější svátostí v kapli Božího Milosrdenství
 Mše sv. v 8.00 v Liběšicích,
 úklid letního dětského tábora v Jesenicích u Rakovníka

27.8. So památka sv. Moniky, matky sv. Augustina
 v 17.00 modlitba za Ing. Davida Kohouta u kříže u kostela v Nečemicích,
 následuje Kohofest v domě rodiny Kohoutových

28.8. Ne Slavnost sv. Augustina, biskupa a učitele církve
 Mše svatá v 10.00 v Liběšicích,
v 15.00 poutní mše sv. ke cti sv. Bartoloměje v Nečemicích,
v 17.30 poutní mše sv. ke cti sv. Bartoloměje v Holedečku

- V neděli **28. srpna** poděkujeme při mši svaté za celé prázdniny a na závěr poprosíme **o dary Ducha svatého** pro všechny děti, studenty a jejich vyučující do nového školního roku.
- Srdečně Vás zveme na **poutní mše svaté ke cti svatého apoštola Bartoloměje** tuto neděli odpoledne 28.8. v 15.00 v kostele v Nečemicích a poté v 17.30 v kostele v Holedečku. Kostel svatého Bartoloměje v Nečemicích je v dlouhodobé rekonstrukci, ale uctít patrona kostela je důležité i pro úspěšné pokračování dalších plánovaných oprav, které ještě potrvají mnoho let.

Poutníčkova

příloha
roč.21, č.34

Amoris Laetitia

Family

Year 2021 - 2022

- ❖ Požehnání pro všechny farniky, přátele naší farnosti a dobrodince **denně v 8:00, ve 12:00 a ve 20:00**

Víra není ukolébavka, ale planoucí oheň

(Papež František, 14.8.2022)

Evangelium dnešní liturgie obsahuje jeden Ježíšův výrok, který nás vždy zasáhne a zahrne otázkami. Ježíš během putování se svými učedníky pronáší: „Oheň jsem přišel vrhnout na zem, a jak si přeji, aby už vzplanul!“ (Lk 12,49). O jakém ohni mluví? Jaký význam mají tato slova, tento oheň vržený Ježíšem, pro nás a dnes?

Jak víme, Ježíš přišel, aby světu přinesl evangelium, tedy radostnou zvěst o Boží lásce určené každému z nás. Připodobňuje tudíž evangelium k ohni, neboť se jedná o poselství, které při svém průniku do dějin spaluje starou životní stabilitu, vybízí k opuštění individualismu a překonání egoismu, k přechodu z otroctví hříchu a smrti do nového života Ježíše Zmrtvýchvstalého. Evangelium neponechává věci tak, jak jsou – pokud se mu naslouchá a přijímá se, věci nezůstávají v původním řádu. Evangelium vyvolává změnu a vyzývá k obrácení. Neudílí klamný, soukromnický pokoj, ale vzbuzuje neklid, který nás pohání na cestu a ponouká k otevřenosti vůči Bohu a bratrům. Chová se stejně jako oheň – zahřívá nás Boží láskou a současně chce sežhnout naše sobectví, vnést světlo do životních temnot, které máme všichni, pohlitit zotročující, falešné modly.

Ježíše podobně jako biblické proroky – pomysleme kupříkladu na Eliáše a Jeremiáše – zažehl oheň Boží lásky, a proto, aby mu dal vzplanout ve světě, stravuje sám sebe tím, že miluje až do konce, do smrti, a to smrti na kříži (Flp 2,8). Ježíš je naplněn Duchem svatým, který se přirovnává k ohni a ve svém světle a své moci odkrývá Boží milosrdnou tvář, dodává plnost těm, kteří se považují za ztracené, strhává zdi, vytěšňující na okraj, léčí rány těla i duše, obnovuje zbožnost, omezenou na pouhé vnější úkony.

Co tedy pro nás – pro každého z nás, mne, vás i tebe – znamenají ona Ježíšova slova o ohni? Vyzývají nás, abychom opětovně zažehli plamen víry, aby se z ní nestala jakási podružná realita, prostředek k pocitu osobní pohody, díky němuž unikáme před životními problémy a povinnostmi v církvi i společnosti. Jak totiž říkával jeden teolog, víra v Boha „nám poskytuje jistoty, ovšem nikoli takové, jaké bychom si přáli. Nezajišťuje nám jakousi iluzi, potlačující vše ostatní, či blažené uspokojení, nýbrž uschopňuje nás k činu“ (Henri-Marie de Lubac: *Sulle vie di Dio, Milano 2008, 184*). Víra zkrátka není ukolébavka, která by nás měla ukonejšit ke spánku. Pravá víra je oheň, planoucí oheň, který má též v noci udržet naši bdělost a činnost.

Můžeme se tedy ptát sami sebe: Uchvacuje mne evangelium? Čtu evangelium často? Nosím ho s sebou? Staví mne víra, kterou hlásám a slavím, do blaženého klidu, anebo ve mně zapaluje oheň svědectví? Tutéž otázku si položíme jako církve: Plane v našich společenstvích oheň Ducha, horlivá modlitba a láska, radost z víry, anebo se vlečeme s povadlou tvář, bledováním na rtech a každodenními pomluvkami? Je to tak?

Bratři, sestry, přezkoumejme své postoje, abychom jako Ježíš mohli vyslovit: zažehl nás oheň Boží lásky a chceme jej „vrhnout“ do světa, přinést ho všem lidem, aby každý člověk objevil Otcovu laskavost a zakusil radost z Ježíše, která rozšiřuje srdce – a Ježíš rozšiřuje srdce – a zkrášluje život. Prosme za toto Svatou Pannu: kéž se ta, která přijala oheň Ducha svatého, za nás přimlouvá.

